

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

वर्ष १८, अंक ४७, पृष्ठ-६, ने.सं. ११३८ शिला श्वः पूर्णिमा, वि. सं. २०७८ फागुन १८ गते शुक्रबार MAR 2018 मूल्य रु. ५।-

छद्मवेशी कम्युनिष्ट र अपराधी नेता

— राकास्था

एमाले-माओवादी केन्द्रको एकता कम्युनिष्ट एकता हो वा होइन भन्नेबारे स्वभाविक बहस चलेको छ। मार्क्स र एंगेल्सले कम्युनिष्ट घोषणापत्र प्रकाशित गर्नुभएको करिव १७० वर्ष बित्दा विश्व कम्युनिष्ट आन्दोलनले अनेक आरोह र अवरोहहरू पार गरेको छ। नेपालमा २००६ सालमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी स्थापना भएपछि अनेक खालका कम्युनिष्ट पार्टीहरूको जन्म भयो। मार्ग निर्देशक सिद्धान्त नै मार्क्सवाद र लेनिनवादलाई मान्ने पार्टी नै अनेक भएपछि जनतामा भ्रम हुनु स्वभाविक नै हो। कम्युनिष्ट पार्टीले समाजवादी व्यवस्था स्थापना गर्नु नै आफ्नो मुख्य लक्ष्य राखेको हुन्छ, यहाँसम्म कि नेपालको एक पूँजीवादी पार्टी नेपाली काँग्रेसले

समेत आफ्नो पार्टीको सिद्धान्तमा समाजवादको फुर्का जोडेपछि जनतामा अलमल भएकै हो।

सच्चा मार्क्सवादी र लेनिनवादी कसरी चिन्ने? यसको निमित्त मार्क्सवादको सारमै जानुपर्ने छ। मार्क्सवादले भन्छ, समाजवादी व्यवस्था स्थापना गर्न पूँजीवादीस सत्ता नै पल्टाउनुपर्ने हुन्छ, पूँजीवादी व्यवस्थाका सबै आधारहरू ध्वस्त गर्नुपर्ने हुन्छ। प्रतिक्रियावादी व्यवस्थालाई पूर्णतः ध्वस्त नगरी समाजवादी क्रान्ति सम्पन्न हुँदैन। एउटा सत्स पृष्ठ छ, प्रतिक्रियावादी वर्गले सजिलै शासनसत्ता छोड्दैन, प्रतिक्रियावादी वर्गले आफ्नो निमित्त खडा गरेको 'स्वर्ग' कतै पनि सजिलै छोडेको उदाहरण छैन। नाफाको निमित्त घाँटी रेट्ने र श्रीमती र चेलीको इज्जत नगर्ने, बजार बिस्तारको निमित्त अर्को सानो र कमजोर

देशमाथि आक्रमण गर्ने पूँजीपति वर्गले मजदुर वर्गलाई सत्ता सजिलै हस्तान्तरण गर्दैन। त्यसैले मार्क्स र एंगेल्सले कामदार वर्गको सशस्त्र संघर्ष हुने बताउनुभएको थियो।

रुसमा सन् १९१७ को मा समाजवादी क्रान्ति सम्पन्न भयो, चीनमा सन् १९४९ मा क्रान्ति सम्पन्न भयो, एवं रितले कोरिया र क्युवामा समाजवादी क्रान्तिको विभिन्न रूपको प्रयोग गरियो। रुसमा समाजवादी व्यवस्थाले हार खाएको अवस्था छ।

यस बीचमा कम्युनिष्ट आन्दोलनभित्रैबाट मार्क्सवादलाई बङ्ग्याउने काम भयो। सशस्त्र संघर्षबाट धनजनको क्षति भयो, मानिस र मानिसबीचको विद्वेष उत्पन्न भयो भनी मार्क्सवादको औचित्यमाथि प्रश्न उठाउने काम पनि भयो। पूँजीवादी व्यवस्थाका

कानूनभित्रका चुनावी प्रक्रियाबाट समाजवाद स्थापना गर्ने, वर्ग संघर्ष त्याग्ने, शान्तिपूर्ण माध्यमबाट समाजवाद स्थापना गर्ने सिद्धान्तलाई संशोधनवाद भनिन्छ।

एमाले र माओवादी केन्द्रबीचको एकताबाट बन्ने पार्टीको नाम पनि कम्युनिष्ट पार्टी नै राख्ने निर्णय गरिएको छ। तर एकतापछि पार्टीले जनताको बहुदलीय जनवाद वा माओवाद मान्ने भन्ने कुरा टुङ्गो लगाएका छैनन्। एक त सिद्धान्तको निक्कौल नगरी भएको एकताले सत्ताभोगको एकता भन्ने प्रष्ट पार्छ नै, किनभने दिमाग विनाको मान्छे जसरी सम्भव छैन, त्यसरी नै एउटा पार्टीको मार्गनिर्देशक सिद्धान्त प्रष्ट हुनुपर्छ। यो त वर्गीय अधि र घोडा पछि

क्रमशः पृष्ठ ६ मा

भूकम्प पीडित र किसान समस्याबारे प्रधानमन्त्रीको ध्यानाकर्षण

भक्तपुर। नेपाल क्रान्तिकारी किसान संघ भक्तपुरले भूकम्प पीडित जनता तथा किसानका विभिन्न समस्या समाधान गर्न प्रधानमन्त्री के.पी. ओलीको ध्यानाकर्षण गराएको छ।

संका भक्तपुर जिल्ला अध्यक्ष एवं जिविस भक्तपुरका पूर्वसभापति गोविन्द दुवालले प्रमुख जिल्ला अधिकारीमार्फत ध्यानाकर्षण पत्र बुझाएको हो। सो अवसरमा अध्यक्ष दुवालले गरिब भूकम्प पीडित र किसान समस्याप्रति सरकार संवेदनशील हुनुपर्ने

बताउनुभयो। विकल्प हुनेले केही गरिसके, जग्गा हुनेले जग्गा बेचेर पनि घर बनाए तर केही विकल्प नहुने गरिबहरू अहिलेसम्म टहरामै बस्नु परेको उहाँले बताउनुभयो।

अध्यक्ष दुवालले हदबन्दीका मामिलामा मोही र जग्गाधनीमा फरक फरक मापदण्ड हुन नहुने बताउँ साविक मोहीले पहिले नै छोडपत्र गरी वा दाजुभाइमा हक कायम भई आफ्नो हकभोगमा नरहेको जग्गा नाति पनातिको पालामा साविक लगतमा रहेकै कारणले नामसारी गर्न नदिनु,

हदबन्दीमा रहेको भनिएको मोही जग्गा कानूनबमोजिम छोड्दा पनि नामसारी गर्न नदिनु उचित नभएको बताउनुभयो। सरकार जनताको हितमा समयमै सचेत नभए जनता सडकमा उत्रिन बाध्य हुने उहाँले स्पष्ट पार्नुभयो।

नेपाल क्रान्तिकारी किसान संघका केन्द्रीय सचिव विकल प्रजापतिले सरकारी कार्यालयमा भ्रष्टाचार, अनियमितता बढिरहेको बारे ध्यानाकर्षण गराउनुभयो। प्रमण्डलमा केन्द्रीय कोषाध्यक्ष हरिराम सुवाल, केन्द्रीय सदस्य विश्वनाथ प्रजापति, जिल्ला

समितिका पञ्चलक्ष्मी दुवाल, बुद्धकेशरी माक, भीमप्रसाद बास्तोला, पृथ्वीकुमार प्रजापतिलगायतको उपस्थिति थियो। प्रमुख जिल्ला अधिकारी द्रोण पोखरेलले नयाँ संरचनामा तीनै तहमा निर्णय गर्ने अधिकार भएको र नयाँ सरकार भएकोले जनताको समस्या सुनुवाइ हुने आशा भएको बताउनुभयो। प्रमण्डलले भूमिसुधार कार्यालयमा पुगी मोही र जग्गाधनीबीच जग्गा बाँडफाँटमा ढिलासुस्ति, अनियमितताबारे ध्यानाकर्षण गराएको थियो।

संघीय संसदको बैठक २१ गते राष्ट्रपति निर्वाचन फागुन २८ गते

काठमाडौँ । प्रतिनिधिसभा र राष्ट्रिय सभाको निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरूको संघीय संसदको पहिलो बैठक फागुन २१ गते बानेश्वरस्थित वीरेन्द्र अन्तर्राष्ट्रिय भवनमा दिनको ४ बजे बस्ने भएको छ।

बैठकबाट राष्ट्रपतिबाट पठाएको बैठक आहवानको पत्र जानकारी गर्दै संघीय संसद सुरु भएको घोषणा

गरिनेछ, अन्तरिम कार्यविधि पारित गरिनेछ, प्रतिनिधिसभाको सभामुख, उपसभामुख, राष्ट्रियसभाका अध्यक्ष र उपाध्यक्ष को निर्वाचन र प्रधानमन्त्रीले सदनसमक्ष विश्वासको मत लिने काम सकिएपछि सरकारले दिने कार्यव्यापारका आधारमा संसद बैठकको कार्यसूची तय हुनेछन् भने फागुन २९ गते राष्ट्रपतिको निर्वाचनको कार्यतालिका जानकारी दिने कार्यक्रम रहेको छ।

क्रियटिम बाल साहित्य महोत्सव हुने

कीर्तिपुर। क्रियटिम एकेडेमी नयाँबजार कीर्तिपुरमा यही फागुन १९ गते शनिबार पहिलो बाल साहित्य महोत्सव हुने भएको छ। क्रियटिम एकेडेमी, कीर्तिपुर नगरपालिका, बाल कला संग्रहालय र कथालय प्रकाशनको संयुक्त आयोजनामा हुने महोत्सवमा पुस्तक प्रदर्शनी, नाटक, म्याजिक शो, कला प्रदर्शनी, हाते निर्मित पुस्तक प्रदर्शन, खेलकुद, खानेकुराको स्टल समेत रहनेछन्।

बालबालिकाबीच कथा

लेखन, कला वाचन, सामूहिक छलफललगायत विविध क्रियाकलाप पनि हुने विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष मर्जिमान सिंहले सहिदलाई बताउनुभयो।

महोत्सव विहान १० देखि ५ बजेसम्म क्रियटिम एकेडेमीको परिसरभित्र संचालन हुनेछ। महोत्सवमा सहभागी हुन सबै विद्यालयका बालबालिका र अभिभावक वर्गलाई समेत अनुरोध गरेको छ। (पृष्ठ ५ मा हेर्नुहोला)

‘बसन्त ऋतु’को च्यारिटी शो हुने

पवन जोशी सफल निर्देशक, कथा लेखक र वरिष्ठ क्यामेराम्यान हुनुहुन्छ। वहाँकै लेखन र निर्देशनमा नेपालभाषाको चलचित्र बसन्त ऋतु निर्माण भएको छ। जुन चलचित्रको

च्यारिटी शो यही फागुन २६ गते शनिबार सांस्कृतिक संस्थान राष्ट्रिय नाचघरमा हुने भएको छ।

अधिकांश स्थानीय

क्रमशः पृष्ठ ६ मा

"Be Smart, Be Good" Salient Features

- Grade teaching classes (play-way teaching learning approach) at pre-primary and primary levels.
- Homely and natural school environment.
- Regular & Special music, dance, art and sports activities and field trips.
- Separate playground and dinning hall for small kids.
- Audio-visual teaching and learning classes.
- Health care facility.
- Psycho-social counselling facilities.

Admission Open!

for **Play Group**

RARAHIL
MEMORIAL SCHOOL
राराहिल मेमोरियल स्कूल
Kirtipur, Kathmandu, Nepal

Ph. no.: 014-330121, 4331248, 4331249 Email: rarahil@mail.com.np Website: www.rarahil.edu.np

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०४६ चैत्र २० गते शहादत अमर सहिद

लनबहादुर महर्जन
वि.सं. २००६ माघहिराकाजी महर्जन
वि.सं. २०१७ माघराजमान माली
वि.सं. २०२५ मंसिरराजेन्द्र महर्जन
वि.सं. २०३० चैत

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १४, अंक ४७, २०७४ फागुन १८ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेक्सटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

सरकार पुरानै ढंगमा: गाँसे गुँसे एकै नासे

देशमा सबै संवैधानिक निकाय जनप्रतिनिधिहरूले वहाली भैसकेको छ। प्रतिनिधिसभामा बहुमत (बाम गठबन्धन) प्राप्त दलहरूले सरकारको नेतृत्व पनि गरिसकेका छन्।

जनताले कुनै पनि दललाई स्पष्ट बहुमत नदिएको अवस्थामा चुनावी गठबन्धन गरेको एमाले र माओवादी केन्द्रको गठबन्धनको एमालेलाई माओवादीको समर्थनमा केपी ओली प्रधानमन्त्री भै देशको नेतृत्व गरेका छन्।

नयाँ संविधानमा २५ जना सम्मको मात्र मन्त्रीमण्डल गठन गर्न सक्ने कानुनी प्रावधान भएपनि प्रम सहित १८ वटा मन्त्रालय राख्ने सहमति गरेका छन्।

१७ मन्त्रालयमा एमाले १० र माओवादी केन्द्र ७ जना सहमति गरेका बाम गठबन्धनभित्र मन्त्री बन्ने धेरै आकांक्षीले गर्दा पूर्णता दिन सकेका छैनन्।

अझ संविधान संशोधन गर्ने शर्तमा फोरम पनि सरकारमा जाने भएपछि मन्त्रीमण्डल पूर्ण विस्तारमा थप ठेस लागेको छ।

सरकार बहुमत प्राप्त दलले चलाउने हो। तर स्पष्ट बहुमत नपाएपछि कुनै पनि बेला समर्थन फिर्तासँगै सरकार गल्याराम ठल्ने सम्भावना भएकोले दोस्रो-तेस्रो दललाई पनि समेट्ने पुरानै ढंगले सरकार अघि बढ्न खोज्दैछ। अहिलेको संघीय संसदमा ९ वटा दलको मात्र प्रतिनिधित्व रहेको छ।

नेमकिपा बाहेक सबै दलहरू सरकारमा गएर हालिमुहाली चलाइसकेका दल हुन्।

नेमकिपा बाहेक गाँसे गुँसे एकै नासेका दलहरू हुन्। आफ्नै खुट्टामा नउभेका ती दलहरू मौकामा चौका हान्ने धुनमा छन् भने प्रम सबै दललाई गाँसेर ५ वर्ष सरकार चलाउने सुरमा छन्।

हिजो पनि सरकार टिकाउनकै लागि एक दल एक सांसद पनि मन्त्री बनाएकै हुन क्यारे। नयाँ जनादेश पाएको दलले पनि त्यही पुरानै ढंगले सोच्ने हो भने नेपाली जनताले नयाँ आशा गर्नु बेकार हुनेछ।

“कुकुरको पुच्छर बाह्र वर्ष धुँग्रोमा राखेपनि बाङ्गेको बाङ्गै” जस्तै नयाँ जनादेश पाएकाको मति पनि उही चरितार्थ हुनेछ।

जित्नु र सरकार चलाउनु मुख्य होइन। देशको विकास, जनताको जनजिविका स्तरबृद्धि कसरी गर्ने हो चिन्ता त्यसमा केन्द्रित गर्नु जरुरी छ।

तीन प्रतिशत मतसीमाविरुद्धको रिट र फैसलामा सर्वोच्चको विलम्ब !

ढिलो न्याय दिनु नदिनुसरह

फागुन १३ गते सर्वोच्च अदालतबाट भएको दुई वटा आदेश अहिले चर्चामा छन्। पहिलो, राष्ट्रियसभा सदस्य पदमा नेपाल सरकारको सिफारिसमा मनोनित तीन जनालाई शपथ नखुवाउन सरकार र संसदलाई आदेश र दोस्रो, प्रधानन्यायाधीश गोपाल पराजुलीको जन्म मिति विवादबारे समाचारहरू पुनः प्रकाशन हुन नदिने व्यवस्था गर्न, गराउन प्रेस काउन्सिललाई आदेश।

राष्ट्रियसभा सदस्यको चुनाव माघ २४ गते सम्पन्न भयो र भोलिपल्टै निर्वाचन नतिजा प्रकाशित भयो। नेकाका शेरबहादुर देउवा नेतृत्वको सरकारले माघ २६ गते राष्ट्रियसभा सदस्यको लागि गोपाल बस्नेत, कृष्णप्रसाद पौडेल र चाँदनी जोशीको नाम राष्ट्रपतिकहाँ सिफारिस गर्‍यो। राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले देउवा सरकारको सिफारिसलाई कार्यान्वयन गरिनन्। निर्वाचन आयोगले फागुन २ गते प्रतिनिधिसभा सदस्यको समानुपातिक सदस्यसहितको निर्वाचन नतिजा राष्ट्रपतिकहाँ बुझायो। फागुन ३ गते बिहान एमाले अध्यक्ष केपी ओलीले प्रधानमन्त्रीको लागि समेत आफूलाई माओवादी केन्द्रको समर्थन रहेको पत्र राष्ट्रपतिकहाँ पेश गरे। प्रधानमन्त्री देउवाको राजीनामा नहुँदै राष्ट्रपतिद्वारा नयाँ प्रममा केपी ओली नियुक्ति हुने चर्चा चल्‍यो। देउवाले ओलीलाई फोन गरी बिहान ११ बजे सञ्चारमाध्यममाफर्त सम्बोधन गरी प्रधानमन्त्री पदबाट राजीनामा दिने बताए। राजीनामा बुझाउन देउवा राष्ट्रपति भवनमा पुग्दा ओली माओवादी केन्द्रका नेता नारायणकाजी श्रेष्ठसहित अर्को कोठामा थिए। राष्ट्रपति भण्डारीले एउटा कोठामा देउवाको राजीनामा बुझिन् र अर्को कोठामा ओलीलाई नयाँ प्रधानमन्त्री नियुक्ति गरिन्। नेपालको इतिहासमा एकै दिन दुई जना प्रधानमन्त्री भएको यो नै पहिलो घटना हो।

प्रधानमन्त्री हुनुअगाडि ओलीले ६५ वर्षका ज्येष्ठ नागरिकलाई भत्ता दिने र राष्ट्रियसभा सदस्यमा सिफारिस गर्ने देउवा सरकारको निर्णयलाई फिर्ता गर्ने बताए। फागुन ८ गते ओली सरकारले देउवाको सिफारिस गरिएका राष्ट्रियसभा सदस्यमा मनोनित गर्ने सिफारिसलाई उल्ट्यायो तथा युवराज खतिवडा, रामनारायण विडारी र विमला पौडेललाई राष्ट्रियसभा सदस्यमा मनोनित गर्न राष्ट्रपतिकहाँ सिफारिस गर्‍यो। तत्पश्चात मनोनितमा नपरेका बस्नेत, पौडेल तथा जोशीले आफूहरूलाई राष्ट्रपतिले फिर्ता गर्न सक्ने प्रावधान संविधानमा उल्लेख नभएको जिकिर गर्दै सर्वोच्चमा रिट हाले। सो रिटमा सर्वोच्चले राष्ट्रपतिले आफ्नो अधिकार र कर्तव्य प्रयोग गर्दा संविधान र कानूनबमोजिम किटानी साथ व्यवस्था गरिएको बाहेक अन्य जुनसुकै कार्य मन्त्रिपरिषद्को

— प उ ज्ज व ल

सिफारिस र सहमतिमा गर्ने प्रावधान भएको कारण जनाउँदै दुवै पक्षलाई फागुन २० गते छलफलको लागि बोलायो।

संविधानविपरीतका कानुनी प्रावधानविरुद्ध सर्वोच्चमा एउटा रिट विचाराधिन छ। निर्वाचन अघि तत्कालीन सरकार र संसदले राष्ट्रिय दलको मान्यता प्राप्त गर्न र स्थानीय तहको निर्वाचनमा दलको चुनाव चिन्ह पाउन प्रतिनिधिसभाको समानुपातिक निर्वाचनमा कूल सदर मतको तीन प्रतिशत मत र प्रत्यक्ष तहका सदस्य निर्वाचन, प्रदेश सदस्य र प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचनसम्बन्धी ऐनहरूमा भएको प्रावधान संवैधानिक प्रावधानविपरीत छ। यी असंवैधानिक प्रावधान खारेज गराउन मिति २०७४ भदौ ३० गते नेमकिपाका सांसदद्वारा सर्वोच्च अदालतमा रिट दर्ता भयो। निर्वाचन आयोगबाट फागुन २ गते प्रतिनिधिसभाको समानुपातिक सदस्य निर्वाचनको नतिजा नेपालको इतिहासमा एकै दिन दुई जना प्रधानमन्त्री भएको यो नै पहिलो घटना हो।

प्रधानमन्त्री हुनुअगाडि ओलीले ६५ वर्षका ज्येष्ठ नागरिकलाई भत्ता दिने र राष्ट्रियसभा सदस्यमा सिफारिस गर्ने देउवा सरकारको निर्णयलाई फिर्ता गर्ने बताए। फागुन ८ गते ओली सरकारले देउवाको सिफारिस गरिएका राष्ट्रियसभा सदस्यमा मनोनित गर्ने सिफारिसलाई उल्ट्यायो तथा युवराज खतिवडा, रामनारायण विडारी र विमला पौडेललाई राष्ट्रियसभा सदस्यमा मनोनित गर्न राष्ट्रपतिकहाँ सिफारिस गर्‍यो। तत्पश्चात मनोनितमा नपरेका बस्नेत, पौडेल तथा जोशीले आफूहरूलाई राष्ट्रपतिले फिर्ता गर्न सक्ने प्रावधान संविधानमा उल्लेख नभएको जिकिर गर्दै सर्वोच्चमा रिट हाले। सो रिटमा सर्वोच्चले राष्ट्रपतिले आफ्नो अधिकार र कर्तव्य प्रयोग गर्दा संविधान र कानूनबमोजिम किटानी साथ व्यवस्था गरिएको बाहेक अन्य जुनसुकै कार्य मन्त्रिपरिषद्को

सदस्य नदिने ऐनका प्रावधानहरू खारेज गर्नुपर्ने रिटमा कि अन्तिम फैसला गर्नुपर्ने या फैसला नभएसम्म प्रतिनिधिसभाका समानुपातिक सदस्यहरूको नतिजा प्रकाशन र शपथ गर्न रोक लगाउने आदेश हुनुपर्ने थियो। यस्तो आदेश गर्न सर्वोच्चलाई किन नमिल्ने? सर्वोच्च अदालतको ध्यान अविलम्ब जानु आवश्यक छ।

अदालतका न्यायाधीशहरू कुनै प्रभावमा परेर कुनै रिटको फैसला हुनु अन्याय नै हो। ढिलो न्याय दिनु न्याय नदिनुसरह हो। तसर्थ सर्वोच्च अदालतले माफियामुक्त भएर न्याय दिनु आवश्यक छ। प्रतिनिधिसभाको समानुपातिक सदस्यमा निर्वाचित हुन दलले तीन प्रतिशत मत प्राप्त गर्नुपर्ने र राष्ट्रिय दलको मान्यता पाउन र स्थानीय तहको निर्वाचनमा दलको चुनाव चिन्ह पाउन तीन प्रतिशत मत र प्रत्यक्ष निर्वाचनमा एक स्थान जित्नुपर्ने ऐनको प्रावधान संविधानविपरीत हो होइन यससम्बन्धी छल्ला नगरी फागुन २० गतेअगाडि नै फैसला गर्नु कानुनी शासनको परिचय हुनेछ। आफ्नो मुद्दामा जस्तै देश र जनताको मुद्दामा ध्यान खोई?

प्रधानन्यायाधीश गोपाल पराजुलीको जन्ममिति पाँच थरिको भएको समाचार सार्वजनिक भयो (२०७४ फागुन ९ गते कान्तिपुर दैनिक)। यसबारे सर्वोच्च अदालतमा परेको रिटमा फागुन १३ गते प्रधानन्यायाधीश स्वयंले ‘प्रेसमाथि सेन्सरसिप’ लगाउने गरी आदेश जारी गरेको भनी विरोध भइरहेको छ। कुनै व्यक्तिको जन्म मिति विवादबारेको समाचारलाई सम्मानित अदालतको मर्यादासँग जोडेर व्याख्या गर्न नमिल्ने कानूनका जानकारहरूको मत रहेको छ। आफ्नो जन्ममिति विवादमा परेको रिटमा प्रधानमन्त्री आफैले ‘अदालत, न्यायाधीश र प्रधानन्यायाधीशको मानमर्दन गर्नेगरी समाचार प्रकाशन गर्नु संविधान तथा कानूनको प्रतिकूल भएको’ भनी आदेश गर्नुले अदालतको विश्वसनीयतामा प्रश्न उठ्यो। सरकारी कार्यालयमा परेका मुद्दा नातागोटाको परेछ भने कार्यालय प्रमुखले हेर्न नमिल्ने आचारसंहिता नै छ।

यसकारण

प्रधानन्यायाधीश पराजुलीले आफ्नो बारे आफैले गरेको आदेशविरुद्ध ‘कुसीमा बस्नेहरूको निरंकुश प्रवृत्ति’, ‘प्रेस काउन्सिललाई सञ्चार क्षेत्रमा हस्तक्षेप गराउने उक्साहट’, ‘प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्तविपरीतको प्रतिशोधपूर्ण आदेश’, ‘कानुनी शासनमाथिको प्रहार सिंगो न्यायपालिकालाई दुरुपयोग’ आदि टिप्पणी भइरहेको छ। यसकारण प्रधानन्यायाधीशविरुद्ध महाभियोग लगाउनुपर्ने भनाइ पनि सार्वजनिक भइरहेको छ।

अधिवक्ता तोयनाथ ढुंगानाले फागुन ८ गते प्रधानन्यायाधीश पराजुलीको जन्ममिति र प्रमाणपत्र विवादबारे समाचार लेखेर अदालतको अवहेलना गरेको भन्दै कान्तिपुर पब्लिकेशन, सम्पादक र सम्वाददाताविरुद्ध सर्वोच्चमा निवेदन दर्ता गरेका थिए। निवेदनमा माघ २७, २८ र २९ गतेको कान्तिपुरमा प्रकाशित प्रधानन्यायाधीश पराजुलीको चार थरी जन्ममितिलगायत समाचारलाई आधार बनाइएको थियो। तर फागुन ८ गतेको कान्तिपुरमा ‘पराजुलीको पाँचौ जन्ममिति’ शीर्षकको समाचार प्रकाशित भयो। सो समाचारमा जन्ममिति २००९ साल चैत १५, २०११ साल बैशाख १३, २००९ साउन २१, २०१० साल बैशाख १६ उल्लेख छ।

प्रधानन्यायाधीश पराजुलीले आफ्नो सरोकारको सर्वोच्चमा परेको निवेदनमा ६ दिनमै आदेश गरेजस्तै र देउवा सरकारको सिफारिस कार्यान्वयन नगर्ने राष्ट्रपतिलाई समेत संवैधानिक दायरा नाघेको आरोपसहितको आदेश दिएजस्तै समानुपातिक निर्वाचनबाट प्रतिनिधिसभा सदस्य पाउन तीन प्रतिशत मत पाउनुपर्ने संविधानविपरीतको ऐनको प्रावधान खारेज गर्नुपर्ने रिटमा पनि समयमै आदेश दिनुपर्ने हो। कुनै निवेदकको निवेदनमा ६ दिनमा आदेश हुने, त्यतिकै महत्त्वको अर्को निवेदकको निवेदनमा ६ महिनामा पनि आदेश नहुने र अनिश्चित हुने सर्वोच्चको कारवाहीमा अविलम्ब सुधार हुनु आवश्यक छ।

नेका केन्द्रीय कार्य समितिले देउवा सरकारको सिफारिस कार्यान्वयनमा विलम्ब गरी ओली सरकारको निर्णय कार्यान्वयन गर्ने राष्ट्रपति भण्डारीको कदमको भर्त्सना पनि गर्‍यो। प्रधानन्यायाधीश पराजुली नेका समर्थक भएको पनि चर्चा छ। न्यायालय राजनीतिक प्रभावमा बग्ने होइन। शक्ति पृथककीकरणको सिद्धान्तको पूर्ण पालना हुनुपर्छ। भ्रष्टाचारको मुद्दासम्बन्धी फैसलालाई लिएर पनि न्यायालयप्रति प्रश्न तेर्सिएका छन्। भ्रष्टाचारका कुनै मुद्दालाई ८० पटकसम्म पनि तारेखमा राखिएको छ भने आर्थिक चलखेलको आधारमा राज्य र जनता कमजोर हुनेगरी फैसला भएको पनि समाचार छ। कालो धनलाई छुट दिने फैसला भएकोबारे पनि जनगुनासो छ।

२०७४ फागुन १४ गते

सिरिया युद्ध, “प्रार्थना” र सञ्चार युद्ध

– नीरञ्ज

सिरियामा राजनीतिक संकट सुरु भएको सात वर्ष भयो। इजिप्टमा होस्नी मुबारक सत्ताविरुद्ध सन् २०११ मा भएको जनआन्दोलनको लहरस्वरूप अरब देशहरूमा फैलिएको राजनीतिक आन्दोलनको शिलशिलामा त्यहाँ पनि राजनीतिक संकट सुरु भएको थियो। बसार अल अस्साद सरकारविरुद्ध सडक आन्दोलनबाट सुरु भएको सिरियाको राजनीतिक संकटले समयान्तरमा हिंसात्मक रूप लिएको थियो। सिरियाली द्वन्द्व सुरु भएयता सञ्चारमाध्यममा सिरियाली द्वन्द्व नियमित समाचारको विषय बन्दै आएको छ। तर यो साता सिरिया युद्धका अत्यन्त हृदयबिदारक तस्वीर र भिडियो सञ्चारमाध्यम र सामाजिक सञ्जालमार्फत् सार्वजनिक भएपश्चात् युद्धग्रस्त अरब देशको द्वन्द्वतिर संसारको ध्यानाकर्षण भएको छ। सामाजिक सञ्जाल प्रयोगकर्ता विशेषतः युवाहरू सिरिया युद्धका ती निर्मम तस्वीरहरूबाट ज्यादै मर्माहित भएर विभिन्न माध्यम र तरिकाबाट विरोध र आक्रोश जनाए।

नेपालमै पनि केही युवाहरूले द्विपप्रज्वलन गरेर ‘सिरियाली जनताप्रति प्रार्थना गरे।’ धेरैले सामाजिक सञ्जालमा ‘सिरियाली जनताप्रति प्रार्थना गरौं’ भन्दै आफ्नो मत व्यक्त गरे। तर सिरियाली जनताप्रतिको यो ‘प्रार्थना’ सिरिया युद्धप्रतिको अल्पज्ञानको परिणाम हो। अथवा सिरिया युद्धको मुख्य दोषीलाई दोषमुक्त बनाई हुँदै नभएको भगवानलाई दोषारोपण गर्ने बर्दिनयत हो। सिरिया युद्ध कुनै भगवानले रचना गरेको संकट होइन। त्यहाँको द्वन्द्वको लागि पश्चिमा साम्राज्यवादी मोर्चा, मुलतः संरा अमेरिका, साउदी अरब र इजरायल जिम्मेवारी छन्।

सन् २००२ जनवरी २९ मा संरा अमेरिकाका तात्कालीन राष्ट्रपति जर्ज डब्ल्यु बुश जुनियरले इरान, इराक र प्रजग कोरियालाई इज्जित गर्दै ‘दुष्टहरूको

मण्डली’को संज्ञा दिएका थिए। त्यसको चार महिनापछि बुशको भनाईमा थप्दै तात्कालिन संरा अमेरिकी परराष्ट्र उपसचिव जोन आर बोल्टनले त्यही मण्डलीमा तीन वटा अरु देशहरूको नाम थपेका थिए। बोल्टनले क्युवा, लिविया र सिरियालाई पनि ‘दुष्टहरूको मण्डली’मा समावेश बनाएका थिए। ‘आतंकविरुद्धको युद्ध’ नाम दिइएको साम्राज्यवादी हमलाका कारण आज ती ६ वटा देशहरूमध्ये इराक र लिवियामा उनीहरूले चाहेजस्तै सत्ता परिवर्तन भयो र ध्वस्त पनि भयो। आज उनीहरूले बाँकी चार वटा देशहरूलाई विभिन्न उपायमार्फत् त्यही ध्वंशको बाटोमा तान्न खोजिरहेका छन्। संरा अमेरिका नेतृत्वको यो साम्राज्यवादी मोर्चाले यसप्रकार अरु साना सार्वभौम देशहरूमाथि हमला गर्नुको कारण आफ्नो विश्व प्रभुत्व बलियो बनाउनु बाहेक केही होइन। आफ्नो प्रभुत्व अस्वीकार गर्ने कुनै पनि देशको कुनै पनि सत्ताको कमजोरीलाई समातेर या त त्यहाँ आफू अनुकूल सत्ता स्थापना गर्ने, नसके त्यो देशलाई नै ‘प्रजातन्त्र’को नाममा ध्वस्त बनाउने नै उनीहरूको रणनीति हो। उनीहरूले इराक र लिवियामा त्यही गरे। अहिले प्रजग कोरिया र इरानमा त्यही प्रयास भइरहेको छ। त्यही शिलशिलाको अग्रभागमा अहिले सिरिया भएको देख्दैछौं। तसर्थ सिरियामा जे भइरहेको छ, त्यसको दोषी संरा अमेरिकानेतृत्वको साम्राज्यवादी मोर्चा नै हो। यो कुनै भगवानले गरेको होइन। बरु युद्धहरूमा भगवानलाई पश्चिमा साम्राज्यवादले आफ्नो रणनीतिक फाइदाको लागि प्रयोग गरेको छ। अनि साम्राज्यवादले थोपरेको द्वन्द्वको लागि भगवान पुकारा गर्नु साम्राज्यवादको पाप मोचन गर्नु हो। सिरिया युद्धका निर्मम तस्वीर देख्ने अनि त्यहाँ साम्राज्यवाद नदेख्नु या त अल्पज्ञान हो नभए राजनीतिक पूर्वाग्रह हो।

सिरियाली जनताको

दुःखमा साथ दिन भगवान होइन, साम्राज्यवादको विनाशको खाँचो छ। आफ्नो प्रभुत्वको मुट्टी बलियो बनाउन र तेललगायतका प्राकृतिक स्रोत तथा बजार कब्जा गर्न एउटा सार्वभौम देशमाथि अनेकन नक्कली विद्रोही र आतंकवादी शक्ति बनाएर हमला गर्ने साम्राज्यवाद ध्वस्त नभएसम्म सिरियाली जनताले त शान्तिको श्वास फेर्न सक्दैनन् नै, साथै अरु धेरै सिरियाहरू जन्मिने सम्भावना त्यत्तिकै रहन्छ। त्यसकारण सिरियाली जनताको लागि कुनै शक्तिसँग प्रार्थना गर्ने होइन, साम्राज्यवादको विरोध गर्नु नै सिरियाली जनताका मित्रहरूको दायित्व हो।

सामाजिक सञ्जालहरूमा आज सिरिया युद्धको भनी ओडेरहेका तस्वीरहरू वास्तवमै हृदयबिदारक छन्। तर ती तस्वीरहरू यति बेला नै यति धेरै प्रचारमा आउनुका राजनीतिक कारणको खोजी र आलोचनात्मक सोचको आवश्यकतालाई भने नकार्न मिल्दैन। सात वर्षसम्म चलेको सिरिया युद्धमा अस्सादविरोधी शक्तिले गरेका हमलामा परी अलेप्पो र राक्का शहरमा धेरै सिरियाली जनताले त्यस्तै विनाशकारी हमलाको सामना गर्नुपरेको थियो। निसन्देह त्यत्तिबेला पनि त्यस्ता धेरै हृदयबिदारक तस्वीर खिचिएका होलान्, वा कम्तीमा त्यस्ता निर्मम क्षण भोगिएको हुनुपर्दछ। तर आज घौटाको तस्वीर किन यति व्यवस्थित रूपमा प्रचारमा ल्याइयो ? यो विषयलाई गम्भीरतापूर्वक

लिन जरुरी छ।

साम्राज्यवादले संसारमा आफ्नो प्रभुत्व बलियो बनाउन तीन वटा हतियारको व्यापक प्रयोग गरिरहेका छन्-हात-हतियार, धर्म र सञ्चारमाध्यमहरू। यीमध्ये पनि आजको आधुनिक समयमा उनीहरूले व्यापक उपयोग गर्ने हतियार भनेको सञ्चारमाध्यम नै हुन्। पश्चिमा सञ्चारमाध्यमहरूले साम्राज्यवादी अपराधलाई लुकाउने र साम्राज्यवादका विपक्षीहरूको दोहोरो काढ्ने गरेको वास्तविकता नौलो होइन। अमेरिकी प्राध्यापक नोम चोम्स्कीको सञ्चार सिद्धान्तमा पूँजीवादी सञ्चारमाध्यमहरूले मानिसहरूको चिन्तनलाई समेत इन्जिनियरिङ गर्ने कुरा लेखेका छन्। आज प्रचारमा ल्याइएका तस्वीर स्वयं सिरिया सरकार र त्यहाँको युद्धमा रुसी संलग्नताको दुष्प्रचार गर्ने मनसायबाट अभिप्रेरित छन्। सिरिया युद्धमा अस्साद सरकारले एक पछि अर्को गर्दै पाएको सफलतालाई नकारात्मक परिणाममा पुर्‍याउने र साम्राज्यवादी मोर्चाका अरु देशहरूलाई पनि सिरियामा तान्न यस्तो प्रचार भएको हुनसक्ने आशंकालाई इतिहासमा भएका घटनाबाट पुष्टि गर्न सकिन्छ।

लिवियामा कर्णेल गद्दाफी र इराकका राष्ट्रपति सद्दाम हुस्सेनको विरोधमा संसारभर दुष्प्रचार गरी त्यहाँ ‘प्रजातन्त्रको लागि सत्ता परिवर्तन गर्नुपर्ने’ विश्व जनमत बनाउन साम्राज्यवादी सञ्चारमाध्यमहरूले भूमिका खेलेका थिए। तर ती देशहरू

आज ध्वस्त भए र त्यत्तिबेला सञ्चारमाध्यमले भनेका धेरै कुरा झुठ सावित भयो। आज सिरियाका बसार अल अस्साद र प्रजग कोरियाका किम जोङ उनविरुद्ध त्यस्तै प्रकारका दुष्प्रचारबाजी भइरहेका छन्। अनि यो लक्ष्य पूरा गर्ने ज्यावल बनिरहेका छन्-पूँजीवादी सञ्चारमाध्यमहरू।

सिरिया युद्धका जस्ता तस्वीरहरू सार्वजनिक भएका छन्, त्यस्ता र तीभन्दा ज्यादै हृदयबिदारक तस्वीर के प्यालेस्टाइन, इराक, अफगानिस्तान, लिवियाबाट आएका थिएनन् ? के मोअम्मर गद्दाफीको रगताम्य लास र सद्दाम हुस्सेनलाई झुण्ड्याउने ठिक्क पारिएको तस्वीर हृदयबिदारक थिएनन् ? किन अझै बिन लादेनको लाश गाडिएको ठाउँ सार्वजनिक गर्ने हिम्मत गर्दैन अमेरिकी साम्राज्यवाद ? त्यसको अर्थ आज घौटामा जुन अमानवीय हमला भयो, त्यसलाई समर्थन गर्न खोजिएको होइन। तर एउटा वास्तविकता के हो भने यदि लिवियाको सन्दर्भमा जस्तै सिरियामा पनि रुस मौन बसेको भए सिरिया पनि आजसम्ममा लिविया बनिस्वथ्यो र अस्सादले आजसम्ममा गद्दाफीको जस्तो मृत्युवरण गरिसक्थे।

कुनै पनि अमानवीय युद्ध गलत र भर्त्सनायोग्य हो। बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिक र सर्वसाधारण नागरिकलाई रगतको आहालमा डुबाउने कुनै पनि हमला गलत हो। तर आज सिरियामा कथित विपक्षी शक्तिसँग अस्साद सरकारको संघर्ष संरा अमेरिका नेतृत्वको साम्राज्यवादी हमलाको प्रतिकार हो। लिविया, प्रजग कोरिया, इराक, इरान, सोभियत संघ, चीन, क्युवालगायतका देशहरूविरुद्ध पूँजीवादी सञ्चारमाध्यमहरूले गर्ने गरेका प्रचारबाजीका आधारमा अहिले सिरिया युद्धका सन्दर्भमा भएका प्रचारबाजीलाई पूर्ण विश्वास गर्न सकिन्न र तिनकै आधारमा सत्य

पत्ता लगाउन सकिन्न।

क्यानाडाका स्वतन्त्र पत्रकार इभा बाट्लेटले सिरियामा गएर आफ्नै आँखाले हेरेका वास्तविकता र पश्चिमा सञ्चारमाध्यमहरूले गरेका गलत प्रचारबाजीबारे दिएका अभिव्यक्तिले आजभोलि मुलधार भनिएका प्रचारमाध्यमहरूले गरिरहेका प्रचारबाजीहरू कति गलत छन् भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ। उनले सिरियाको विषयमा पश्चिमा प्रचारमाध्यमहरूले गरेका प्रचारहरू ठीक उल्टो भएको र सिरियाली जनता अस्साद सरकार र सरकारी सेनाका पक्षमा रहेको पटक-पटकको अन्तर्वार्ता र पत्रकार भेटघाटमा बोलेकी छिन्। उनले साम्राज्यवादको आडमा लडिरहेका विपक्षी शक्तिहरूका कारण आज सिरियाली जनता अत्यावश्यक औषधि र खानाको अभावमा बाँच्न बाध्य भएको बताइन्। उनले अस्पताल र जनताको बसोबास क्षेत्रमा अमेरिकी शक्तिको सहायताप्राप्त विपक्षी शक्तिले हमला गरिरहेका छु तर सरकारी सेनाले त्यस्तो नगरेको बताइन्। उनका अन्तर्वार्ता र विचार युट्युबमा हेर्न सकिन्छ।

नेपालका केही मानिसहरू सिरिया युद्धको विरोधमा संरा संघमा जापनपत्र दिन पुगे। सिरिया युद्धको कारण संरा अमेरिका, साउदी अरब र इजरायलको प्रतिक्रियावादी सत्ता भएका कारण तिनकै विरोध गर्नु समाधानको वास्तविक चाहना हो। राष्ट्र संघको दैलो चहारेर संरा अमेरिकी साम्राज्यवादको विरोध नगर्नु साम्राज्यवादलाई दोषमुक्त गर्नु वा त्यसको विरोध गर्न डराउनु नै हो। आजको आवश्यकता संरा अमेरिकी साम्राज्यवादको मुकामहरूमा विरोधको आवाज उठाउनु हो। कुनै पनि तरिकाबाट साम्राज्यवादलाई विरोध गर्नबाट पन्छिनु संरा अमेरिकी साम्राज्यवादको ताबेदारी हो।

ब्याडमिन्टन खेलमा एक दशक (१० वर्ष)

युवा खेलकुद समूह, कीर्तिपुर

सहभागी होऔं ! सहभागी बनौं !!

सहिद दिवस २०७४ को उपलक्ष्यमा

अपत्यका व्यापी १० औं सहिद स्मृति कप

मेन्स डबल्स (खुला)/भेट्रान डबल्स* (५५ वर्ष)

स्थान: ज्ञानसेवा मावि, पाँजा
खेल-संवादन: चैत्र १७-१८ गतेसम्म
समय: विहान (खुला कोठी)
सम्पर्क: ९८४१४३६०२२ (नायायण), ९८४९०२९७४७ (हरिकुमार)
८३३०८२८ (अफिस)

प्रवेश शुल्क: रु. २०००।- मात्र
अन्तिम दर्ता मिति: चैत्र १३ गते

* भेट्रानमा नागरिकता अनिवार्य पेश गर्नुपर्नेछ ।

पश्चगामी छलाङ्गः माकेको एमालेमा विलय

- किरण

नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलनको इतिहास अग्रगमन र पश्चगमनका बीचको भीषण अन्तर्विरोधको प्रक्रिया हुँदै अगाडि बढ्दै आएको छ । यसैक्रममा अहिले नेकपा (माओवादी केन्द्र) को नेकपा (एकीकृत मार्क्सवादी लेनिनवादी) मा विलय भएको छ । माओवादी केन्द्रले क्रान्ति, कम्युनिज्म र माओवादको परित्याग गरी शान्तिपूर्ण बहुदलीय प्रतिस्पर्धामा आधारित संसदवादको सिद्धान्तलाई स्वीकार गरेको छ । यस परिघटनालाई माओवादी केन्द्रको सैद्धान्तिक तथा राजनीतिक पतन, दक्षिणपन्थी संशोधनवादको पराकाष्ठा र पश्चगामी यात्राका रूपमा लिनु पर्दछ । अब माओवादी केन्द्रको माओवाद तथा वैज्ञानिक समाजवादसित सबै सम्बन्ध तोडिएको छ । माओवादी केन्द्र एमालेमा विलीन हुन पुगेको स्थितिमा हिजोका माओवादी केन्द्रका ती नेताहरूको माओवाद र जनयुद्धको इतिहाससित पनि सम्बन्ध विच्छेद हुन गएको छ । यो नेपाली क्रान्ति र कम्युनिस्ट आन्दोलनको इतिहासमा एक गम्भीर विडम्बना र पश्चगामी छलाङ्ग हो ।

हिजो महान् जनयुद्धको प्रक्रियामा तत्कालीन नेकपा (माओवादी) का नेता प्रचण्डले भनेका थिए-‘बहुदलीय जनवादको प्रतिक्रियावादी रणनीति अवलम्बन गरेर मार्क्सवाद लेनिनवाद जस्तो महान् पदावलीलाई खुलेआम संसदीय चुनावको ट्रेडमार्कमा भर्न पुगेको एमाले गद्दार गुट नै सर्वाधिक प्रतिक्रियावादीका रूपमा प्रस्तुत भएको छ । प्रतिक्रियावादी

सत्ताको कुर्सीका निमित्त भारतीय विस्तारवादको नाङ्गो दलाल बनेर महाकालीमा निर्लज्जतापूर्वक राष्ट्रघात गर्न पुगेको यही संशोधनवादी गद्दार एमाले गुट नै हो, जसले गत साल सत्ताको हिस्सेदार बनेर जनयुद्धका विरुद्ध कथित आतंकवाद विरोधी कानून बनाउने र सेना परिचालन गर्ने कुरामा सबैभन्दा बढी कसरत गरेको थियो ।’ (नेपाली क्रान्तिका समस्याहरू, भाग ३ पृ. १६८, प्रगतिशील अध्ययन केन्द्र काठमाडौं २०६४) ।

उक्त उद्धरणमा एमालेको सशक्त विरोध तथा भण्डाफोर गरिएको छ । त्यसमा प्रचण्डद्वारा एमालेलाई- (१) बहुदलीय जनवादको प्रतिक्रियावादी रणनीति अवलम्बन गरेको, (२) मार्क्सवाद लेनिनवादलाई संसदीय चुनावको ट्रेडमार्कमा भर्न पुगेको, (३) प्रतिक्रियावादी सत्ताको कुर्सीका लागि भारतीय विस्तारवादको नाङ्गो दलाल बनेर महाकालीमा निर्लज्ज राष्ट्रघात गरेको, (४) सत्ताको हिस्सेदार भई जनयुद्धका विरुद्ध कथित आतंकवादविरोधी कानून बनाउने एवम् सेना परिचालन गर्ने कुरामा सबैभन्दा बढी कसरत गर्न पुगेको, (५) सर्वाधिक प्रतिक्रियावादीका रूपमा प्रस्तुत संशोधनवादी गद्दार गुट आदि भनिएको थियो । परन्तु, विडम्बना ! आज उक्त भनाइको ठीक विपरीत १८० डिग्रीमा फनक्कै घुमेर त्यसै एमालेसित माकेको विलय हुन गइरहेको छ ।

नेकपा (एमाले) र नेकपा (माके) सहितको गत असोजमा

ओली, प्रचण्ड र बाबुराम भट्टराईद्वारा संयुक्त रूपमा हस्ताक्षर गरिएको पार्टी एकता सम्बन्धी साझा सहमतिपत्रमा भनिएको थियो- ‘नेकपा (एमाले) र नेकपा (माओवादी केन्द्र) को नीतिगत र व्यावहारिक नेतृत्व राजतन्त्रको अन्त गर्दै लोकतान्त्रिक गणतन्त्र, संघीयता, समानुपातिक समावेशिता, धर्मनिरपेक्षता र सामाजिक न्यायसहितको समाजवाद उन्मुख विधान निर्माण गर्न सम्भव भएको छ । “संविधानसभाबाट पारित नेपालको संविधानको रक्षा र प्रयोगको क्रममा लोकतान्त्रिक प्रणाली र शान्तिपूर्ण प्रतिस्पर्धाको माध्यमबाट” समाजवादका आधारहरू तयार गर्ने साझा निष्कर्षमा आइपुगेका छौं ।’ (सहमतिपत्र २०७४ असोज १७) ।

नेकपा (एमाले) र नेकपा (माके) द्वारा जारी गरिएको सो सहमतिपत्रमा (१) लोकतान्त्रिक गणतन्त्र, (२) समाजवाद उन्मुख संविधान निर्माण, (३) लोकतान्त्रिक प्रणाली र (४) शान्तिपूर्ण प्रतिस्पर्धाको माध्यमबाट समाजवादका आधारहरू तयार पार्ने साझा निष्कर्षमा आइपुगेको कुरा उल्लेख गरिएको छ । यस प्रकारको साझा निष्कर्ष उनीहरूका बीचमा कायम भएको सैद्धान्तिक तथा राजनीतिक एकरूपताको आधार थियो । सोही आधारमा उनीहरूले पार्टी एकताका लागि एकता संयोजन समिति गठन गर्ने र संयुक्त रूपमा संसदीय चुनावमा जाने निर्णय गरेका थिए ।

सहमतिपत्रमा उल्लेख गरिएका यस प्रकारका मान्यता र

जनयुद्धकालमा प्रचण्डद्वारा अभिव्यक्त उक्त भनाइका बिच तुलना गरेर हेर्दा सैद्धान्तिक, राजनीतिक तथा सांगठनिक क्षेत्रमा आकाश पातालको अन्तर देखिन्छ । परन्तु अहिले त्यो अन्तर समाप्त भइसकेको छ । जनयुद्धको अन्तिम समयदेखि नै त्यो अन्तर मेटाउने प्रयास गरिएको हो र संसदीय व्यवस्थाको पुनःस्थापनाको संविधान बनाउने बेलासम्म त्यो अन्तर मिटिसकेको थियो । यसरी हेर्दा यो एकता एकाएक हुन थालेको नभई लामो समयका बिचमा योजनाबद्ध रूपमा उल्टो रूपमा मात्राबाट गुणमा छलाङ्ग हानेर हुन गइरहेको छ ।

अहिले यही फागुन ७ गते एमाले र माकेका बिचमा पार्टी एकता संयोजन समितिको बैठक बसी सात बुँदे सहमति भएको छ । तदनुसार- (१) एकीकृत पार्टीको नाम नेकपा कम्युनिष्ट पार्टी राख्ने, (२) निर्देशक सिद्धान्तका रूपमा माओवाद परित्याग गरी मार्क्सवाद लेनिनवाद मात्र स्वीकार्ने, (३) एमालेको बहुदलीय जनवाद र माओवादी केन्द्रको शान्तिपूर्ण बहुदलीय प्रतिस्पर्धाबारे समान धारणा रहेको, (४) एमालेको बहुदलीय जनवाद र माकेको माओवाद तथा एकाइसौं शताब्दीमा जनवादलाई एउटै ठाउँमा मिलाउने, (५) उक्त आधारमा टेकेर अन्तरिम राजनीतिक प्रतिवेदन तथा विधान तयार पारी एकीकृत पार्टी संचालन गर्ने, (६) प्राप्त उपलब्धि रक्षागरी त्यसमाफत समाजवादको निर्माण गर्ने र (७) एकता महाधिवेशनमा जाने लगायतका निर्णय गरिएका

छन् । (पार्टी एकता संयोजन समिति २०७४ फागुन ७ गते) ।

हिजो चुनबाडको के.स.को बैठकमा नयाँ जनवाद परित्याग गरी लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा आधारित संसदीय व्यवस्थाको पुनःस्थापनाको नारा पारित गरेपछि तत्कालीन माओवादीको मूल नेतृत्वले जनविद्रोहको कुरा गरेर क्रान्तिकारीहरूमा ठूलो भ्रम पैदा गरेको थियो । आज त्यसले पश्चगामी संविधान स्वीकार गरेपछि क्रान्तिकारी पंक्तिमा पुनः अर्को भ्रम सिर्जना गर्नका लागि समाजवादको नारा दिइरहेको छ । एमालेले २०४७/४८ सालतिर ठीक यसैप्रकारका विभ्रमहरू खडा गर्ने गर्दथ्यो । आज ठीक त्यसरी नै इतिहासको पुनरावृत्ति भइरहेको छ । समाजवादको अमूर्त नारा त नेपाली कांग्रेस सम्मले स्वीकार गरिसकेको छ । समाजवाद धेरै किसिमका हुन्छन् । कम्युनिष्ट घोषणापत्रमा प्रतिक्रियावादी समाजवादसम्मको उल्लेख गरिएको छ । अहिले एमाले र माकेले भन्ने गरेको समाजवाद मूलतः प्रतिक्रियावादी समाजवाद अन्तर्गत नै पर्दछ । माओवाद, वर्गसंघर्ष, सर्वहारा वर्गको अधिनायकत्व र बलप्रयोगको सिद्धान्तलाई परित्याग गरिसकेपछि समाजवादले सुधारवादी हुँदै प्रतिक्रियावादी स्वरूप ग्रहण गर्दछ ।

माओवादी केन्द्रको एमालेमा विलय हुन गइरहेको खबर आउँदा कतिपय कमरेडहरू एमालेमा विलय नहुने र आफ्नो स्वतन्त्र क्रान्तिकारी अस्तित्वलाई

जीवितै राख्ने समाचार पनि आएका छन् । यस प्रकारको विलयका विरुद्ध उभिनु भएका कमरेडहरूलाई विशेष धन्यवाद छ । यो बेला मार्क्सवाद-लेनिनवाद-माओवादको पथप्रदर्शनमा सही कार्यदिशा अवलम्बन गरी क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट आन्दोलनलाई एकताबद्ध तुल्याउन र क्रान्तिको तयारीको दिशामा दृढतापूर्वक अगाडि बढ्नका लागि गम्भीर छलफल तथा बहस चलाउन आवश्यक छ । अवसरवाद तथा पश्चगमनका विरुद्ध विद्रोहको भण्डा उठाउनु क्रान्तिकारी कम्युनिष्टहरूको विशेष दायित्व पनि हो ।

जेहोस्, अब हाम्रा भूतपूर्व कमरेडहरूको माओवाद र जनयुद्धको इतिहाससित कुनै सम्बन्ध रहेन । उनीहरूले पश्चगामी बाटो पकडे पनि क्रान्तिको अग्रगामी गति तथा दिशा निरन्तर जारी रहनेछ । नेपाली कम्युनिष्ट आन्दोलनको इतिहासमा एउटा अध्यायको समाप्ति र अर्को अध्यायको थालनीको प्रक्रिया अगाडि बढ्दै गएको छ । यो बेला सबैखाले दक्षिणपन्थी अवसरवाद तथा पश्चगामी प्रवृत्तिको विरोध तथा भण्डाफोर गरी क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट पार्टीलाई सुदृढ तथा ऊर्जाशील बनाउँदै, सच्चा क्रान्तिकारी कम्युनिष्ट समूह तथा व्यक्तित्वलाई एकताबद्ध तुल्याउँदै र नयाँ जनवादी क्रान्तिको तयारी गर्दै वैज्ञानिक समाजवाद तथा साम्यवाद प्राप्तिको दिशामा हामी दृढतापूर्वक अगाडि बढ्न जरुरी छ । क्रान्तिको अन्तिम विजयलाई कसैले रोक्न सक्दैन ।

माओवादी केन्द्र सिंहदरबारमा कसरी विलय हुन पुग्यो ?

‘माओवादीलाई सिंहदरबारले बदलेको देखिन्छ’ ‘उनीहरूले सिंहदरबार बदल्न कोसिस नै गरेनन्’

माओवादी एजेन्डाभन्दा पनि राज्यमा विलिन भएको देखिन्छ । अझ भनौं राज्यको जुन खालको ढाँचा छ अथवा जुन संस्कार छ, त्यसमा मात्र समाहित भएको देखिन्छ । माओवादीले राज्य पुनर्संरचनाका एजेन्डा थाँती राखे । त्यो नाराको बलमा शक्ति आर्जन गरे ।

माओवादी त्यसैको आधारमा ‘पावर एक्सरसाइज’ गरिरह्यो । त्योसँगै ‘पावर एक्सरसाइज’ गर्नका लागि अनेक खालमा टिक्डम गर्न पनि अधि नै रह्यो । ती टिक्डमका लागि धेरै खालका सम्झौता गर्न पनि पछि परेन । एजेन्डा छोड्दै जाने र फेरि पनि पावरमै रमाउने प्रवृत्ति माओवादीभित्र बढी देखियो । अरू पार्टीभन्दा केही भिन्नता देखिएन ।

माओवादीभित्र पनि विभिन्न गुटहरू काफी छन् । ती गुटहरू पावर एक्सरसाइज गर्न लालइत देखिए । नेताहरूका ती गुटलाई तालमेल गराउनका लागि गान्धो भएको जस्तो देखिन्छ । अझ गुटभित्रको संस्कार के छ भन्दा, जसरी हुन्छ पदमा पुग्ने दाउ देखिन्छ ।

अब पदभन्दा पनि अझ बढी मन्त्री नै चाहियो । मन्त्रीमा पनि गृह, रक्षा, अर्थ भए भने ‘पावर एक्सरसाइज’ गर्न बेसी सजिलो हुन्छ भन्ने मानसिकता देखियो । यसले गर्दा झैँ साधनमा कब्जा गर्न सकिने भयो । त्यसको आधारमा आफ्नो गुटलाई बलियो बनाउन सकिन्छ भन्ने मानसिकता काफी देखिन्छ । अब त्यो खालको सोचाइ र संस्कार छ । त्यसैले मन्त्री बन्नका लागि बढी तनाव देखिएको हो ।

सिंहदरबार बदल्न आएका माओवादीलाई सिंहदरबारले बदलेको देखिन्छ । सिंहदरबार बदल्ने त नारामा मात्र सीमित भयो । सिंहदरबारले बदलेको नेताहरूको हाउभाउ र व्यवहारबाटै प्रष्ट छ नि ।

माओवादी पनि एमाले काँग्रेस वा पहिलेका दरबारिया पञ्चेहरूको संस्कारभन्दा फरक देखिएनन् । एजेन्डा केही उठाएका छन् । तर त्यो एजेन्डा स्थापित गर्न, राज्यको पुनर्संरचनातिर लाग्नेभन्दा पनि खालि शक्तिकै खेलमा लागेको देखिन्छ । जनताले अनुभूत गर्ने खालको परिवर्तन र सुधार खासै देखिएन । त्यो पनि नभए कमसेकम आस जगाउने काम जारी राख्नुपर्थ्यो । तर ती सबै छोडेको देखिन्छ ।

राजेन्द्र महर्जन

नेपालमा जुन खालको पोलिटिक्स चलिरेको छ । यो खालको पोलिटिक्समा पार्टीभित्र मन्त्री हुन मात्र होइन, पोजिसनमा आउन पनि हानथाप भइरहेको छ । त्यसको एउटा कारण हो गुट जोगाउनुपर्ने बाध्यता । माओवादीमा पनि त्यो चलिरेके छ ।

सामान्यतया पोलिटिकल पार्टी जुनसुकै प्रणालीमा भए पनि शक्ति आर्जन गर्ने र अभ्यास गर्ने औजार हो । अब शक्ति आर्जन गर्नका लागि वा अभ्यास गर्न मन्त्रीलगायत ठूला पदका लागि हानाथाप हुने गरेका छन् । विगतमा जस्तै अहिले पनि त्यही देखियो ।

संसारले देखेकै कुरा हो- माओवादीलाई सिंहदरबारले बदल्यो । मेरो भनाइ के हो भने माओवादीले सिंहदरबार बदल्ने कोसिस नै गरेन । कुनै कुनै मन्त्रीहरूले अलिअलि कोसिस गरेको देखिन्थ्यो । तर मुख्य सिस्टमका कुरामा कोसिस भएन । माओवादी त सिस्टम परिवर्तन गर्न आएको हो । व्यवस्थाको परिधिभित्रको जति परिवर्तन गर्न सकिन्थ्यो त्यो पनि गरेन । उनीहरूले कोसिस नै गरेनन् । कोसिस गरेको भए सफल, असफल भन्ने त हुन्थ्यो त्यो केही देखिएन ।

जस्तो चलिआएको थियो, त्यही कुर्सीमा बसे । त्यही कुर्सीले उनीहरूको व्यक्तिगत जीवनशैली भने बदलियो । सत्ता बदल्न जनताले धेरै पटक माओवादीलाई मौका दिएकै छन् । तर माओवादी लगायत अरू सबै मन्त्रीहरू सत्ता आर्जन गरेर त्यसलाई भोग गर्ने खेलमा मात्र देखिए । यो प्रवृत्ति रहुन्जेल केही परिवर्तन हुँदैन ।

(माओवादी केन्द्र कसरी सिंहदरबारमा विलिन हुन पुग्यो ? यसबारे रातोपाटी अनलाइनले राजनीतिक विश्लेषक धवम् लेखकद्वय राजेन्द्र महर्जन र युग पाठकसँग कुराकानी गरेको थियो । समसामयिक ठानी यहाँ प्रकाशित गरेका छौं ।)

युग पाठक

‘बालबालिका पढ्न सीपको विकास गर्न बाल साहित्य महोत्सव गरेको हो’

- मर्जिमान सिं (अध्यक्ष)

क्रियाटिम एकेडेमीमा शनिबार हुने बाल साहित्य महोत्सवको तयारीबारे आयोजक मध्येका एक क्रियाटिम एकेडेमी विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष मर्जिमान सिंसेँग भएको कुराकानीको आधारमा तयार पारिएको अन्तरवार्ता - सँ

१) बाल साहित्य महोत्सव के हो ?

बालबालिकाहरूलाई पाठ्यक्रम पुस्तकमा मात्र केन्द्रित नगरी साहित्यका विविधरूप र प्रविधिबाट विभिन्न प्रकार र रुचिका पुस्तकहरू अध्ययन गराउने कार्यक्रम नै बाल साहित्य महोत्सव हो ।

२) यो महोत्सवमा के के कार्यक्रम हुनेछ ?

महोत्सवमा सबै कीर्तिपुर क्षेत्रलगायत बाहिरी विद्यालयका बालबालिका र अभिभावकलाई समेत अध्ययनमा थप क्षमता बृद्धि गर्न सक्ने दृष्टिले पुस्तक प्रदर्शनी, नाटक, म्याजिक शो, सांगितिक कार्यक्रम, रोबोर्टिक्स, कला प्रदर्शनी, कार्टुन, क्यारेक्टर परेड, विभिन्न खेलहरू, डिजिटल लर्निङ्ग जस्ता प्रमुख आकर्षणका कार्यक्रम हुनेछन् भने बालबालिकामा सिकाईमा

आधारित कार्यक्रमहरू कथा लेखन, कथा वाचन, कविता कर्नर, भिडियो मेकिङ्ग, चित्रकला कार्यशाला, श्रष्टासँग सम्वादले बालबालिकामा उत्प्रेरणा जगाउने कार्यक्रम पनि हुनेछ ।

३) कार्यक्रम गर्नुको उद्देश्य के हो ?

बालबालिकाहरूको पढाई र लेखाईसीपमा नयाँ ढंगले शिक्षा दिन यो कार्यक्रम पहिलो पटक गर्दैछौं ।

बालबालिकाहरूको सिकाईको लागि पाठ्यक्रम पुस्तकमात्रै पनि पर्याप्त नहुने भएकोले महोत्सवमा अतिरिक्त क्रियाकलाप बाल साहित्य मार्फत शिक्षा आर्जनको सीपबृद्धि गर्ने मुख्य उद्देश्य रहेको छ । यो महोत्सवले कीर्तिपुर क्षेत्रका सबै बालबालिकाहरूमा महत्वपूर्ण सकारात्मक भूमिका खेल्नेमा विश्वस्त छौं ।

४) तीन वटा संस्थासँग सहकार्य गर्दै हुन्छ ? महोत्सवमा को को आउँदैछन् ?

क्रियाटिम एकेडेमी नयाँबजारको परिसरमा हुने यो महोत्सवमा कीर्तिपुर नपा, कथालय, बालकला संग्रहालयसँगको सहकार्य र आयोजनामा हुने यो महोत्सव प्रभावकारी र दीर्घकालीन सकारात्मक सोचको विकास गर्न प्रसिद्ध लेखक नयनराज पाण्डे, कृष्णादिप शिल्देलस प्यानल डिस्कसनको लागि बेथ त्रिउस्टर, कला लेखनको लागि ध्रुव घिमिरे, यशु श्रेष्ठ, गायक सुगम श्रेष्ठ, सांगीतिक समूह १९७४ ए.डि.का कलाकार मनोज के.सी., हास्य कलाकार जोडी मदनकृष्ण श्रेष्ठ र हरिवंश आचार्यलगायत धेरै बाल साहित्यका स्रजकहरूलाई निमन्त्रणा गरेका छौं ।

५) थप केही मन्नु छ कि ?

सहिद पत्रिका मार्फत बाल साहित्य महोत्सवबारे सर्वसाधारणलाई सूचित गर्नुभएकोमा धन्यवाद दिन चाहन्छु ।

यो महोत्सव क्रियाटिम एकेडेमी नयाँबजार कीर्तिपुर परिसरमा विहान १० बजेदेखि ५ बजेसम्म हुने भएकोले सम्पूर्ण कीर्तिपुर क्षेत्रका बालबालिका, अभिभावक र साहित्यसम्बन्धी रुची भएका महानुभावहरू सहभागी भै कार्यक्रमको अवलोकन गर्नुहुन हार्दिक अनुरोध गर्दछु ।

जनसेवामा स्वागत तथा विदाई सम्पन्न

पाँगा । जनसेवा माध्यमिक विद्यालय तथा जनाधार सामुदायिक कलेजमा कक्षा ११ र बिबिएस प्रथम वर्षमा भर्ना भएका विद्यार्थीहरूलाई स्वागत र १२ कक्षा र बिबिएसमा उत्तीर्ण विद्यार्थीहरूलाई फागुन १२ गते एक कार्यक्रम गरी विदाई गरेको छ ।

कार्यक्रममा कीर्तिपुर नपा वडा नं. ५ का अध्यक्ष राजेन्द्र महर्जनले पानसमा दीप बाली उद्घाटन गरेको थियो । त्यसक्रममा वडा अध्यक्ष महर्जनले विद्यालय र कलेजले गरेको प्रगति उदाहरणीय रहेको बताउनुभयो । कार्यक्रममा विद्यालयका प्राचार्य नन्दकुमारी महर्जनले स्वागत गर्दै विद्यालयको प्रगति विवरण पेश गर्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा विद्यालय र कलेजमा उत्कृष्ट हुन सफल विद्यार्थीहरूलाई विभिन्न पुरस्कार दाताहरू पुरस्कृत गरिएको थियो । विद्यार्थी पार्वती भट्टको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा सुरेश बल, श्रेया प्रजापतिले पनि मन्तव्य राख्नुभएको थियो । कार्यक्रममा स्व. हरिलाल कान्छी स्मृति पुरस्कार कक्षा १२ व्यवस्थापन संकायका श्रेया प्रजापतिलाई श्रीश

तुलाधरले, त्यस्तै शिक्षातर्फ उत्कृष्ट मनिषा तामाङ्गलाई स्व. चन्द्रमाया स्मृति प्रतिभा पुरस्कार उषा तुलाधरले, शिक्षा र व्यवस्थापनतर्फ उत्कृष्ट श्रेया प्रजापतिलाई स्व. बाबुरत्न राजदेवी स्मृति प्रतिभा पुरस्कार महेशरत्न तुलाधरले र बिबिएस द्वितीय वर्ष २०७३ मा सर्वोत्कृष्ट भएकी रश्मी महर्जन, बिबिएस तृतीय वर्ष २०७३ मा रोजेन महर्जन, २०७४ चतुर्थ वर्षको सर्वोत्कृष्ट पुरस्कार मिलिश महर्जनलाई पुनम अक्षयकोषको तर्फबाट हेमकुमारी सुवालले प्रदान गर्नुभएको थियो । त्यस्तै शिक्षकहरूमा देवराज महर्जन, तीर्थराज सापकोटा, पुष्प सिं थापा मगर र अलेक्स महर्जनलाई शतप्रतिशत विद्यार्थी उत्तीर्ण गराउनु भएकोमा सम्मान गरिएको थियो ।

वैष्णवी मातिलाई कम्प्युटर हस्तान्तरण

कीर्तिपुर । स्थानीय तहलाई शिक्षाको सम्पूर्ण अधिकार रहने भएपछि सामुदायिक विद्यालयलाई स्रोत साधन सम्पन्न गर्ने लक्ष्यका साथ वैष्णवी मावि भाजंगाललाई फागुन १३ गते एक कार्यक्रम गरी कम्प्युटर हस्तान्तरण गरेको छ ।

कीर्तिपुर नपाका प्रमुख रमेश महर्जन र कीनपा वडा नं. ७ का अध्यक्ष राजकुमार मालीले कीमाविका प्रधानाध्यापक सुनिल कुमार कर्णलाई १७ वटा कम्प्युटर र २ वटा ल्यापटप प्रदान गर्नुभएको थियो ।

त्यसक्रममा प्रमुख महर्जनले स्रोत र साधनलाई विद्यार्थीको हितमा सदुपयोग गरी सक्षम नागरिक तयार पार्ने गरिएको थियो ।

भूमिका खेल्नु आग्रह गर्नुभयो ।

नगर शिक्षा अधिकारी दिनानाथ पन्थीले शिक्षकहरूले पनि विभिन्न प्रविधि प्रयोग गरी शिक्षा दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

वडा अध्यक्ष राजकुमार मालीले शिक्षाको विकासमा निरन्तर सहयोग प्रदान गर्ने बताउँदै गुणस्तरीय शिक्षामा जोड दिन आग्रह गर्नुभयो ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष प्रा.डा. हरि महर्जनले सभापतित्वको आसनबाट बोल्दै नगरपालिकालाई विशेष धन्यवाद दिनुभयो । कार्यक्रममा विद्यालयका प्रअ कर्ण, शिक्षक अर्जुन महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

चिनारखँ

तपली तपली तपली

- सुवर्ण महर्जन
नगाँ, किपू

किपुली ल्यं दनी हवजं तपली

गन छुथाय भूबाःगु ल्याचाः मदुनी ।

उकीं छुं कथं धस्वीकीगु

छुं जवतुकीगु हवजं तपली हे खः ।

ढिसिलागु बल्लामहं व हे खः

नुगलं वयंगु किपाः थव हे खः ।

शिलय पुइगु तपली अयनं दुवाला स्वयंगु मति लूसा

अपुवक याउँक अमुलीं लने फुइगु खःसा ।

व तपली व तपली

किपुली ल्यं दनी हवजं तपली ।

गं मन्त मन्त फःपुल

दनी थन अम नं दनीया सः पिज्वल ।

सयौं नजार नजार धकाः धिमे नायखिं सः थवसां

आखिरे थन जारिव जनता बजार बजार ल्यं दनीसा ।

हिउपाः अम नं मवनी हे खः

हवजं तपली ल्यं दनीगु हे खः ।

उकिसनं मदय्क मगाःगु लजगाः खः

समाजय् मदय्क मगाःगु शिक्षा हे खः ।

गुबले तक भिंगु बिचाः हिली मखु

उबले तक छुं के हिउपाः वइ मखु ।

मंगल बहुमुखी क्याम्पस नमूना कलेज हो

कीर्तिपुर । कीर्तिपुरको मुटु नयाँबजारमा स्थापित मंगल बहुमुखी कलेजको दशौं वार्षिकोत्सव फागुन १२ गते शनिबार मनाइयो ।

कार्यक्रमको उद्घाटन कीर्तिपुर नगरपालिकाका प्रमुख रमेश महर्जनले पानसमा दीप प्रज्वलन गरी गर्नुभयो । त्यसक्रममा प्रमुख महर्जनले मंगल कलेजले नमूना कलेजको रूपमा अगाडि बढेकोमा सराहना व्यक्त गर्दै दक्ष र योग्य नागरिक बनाउने शिक्षण विधि अपनाउन आग्रह गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा कलेजका प्रदीप महर्जनले प्रगति प्रतिवेदन पेश गर्नुभएको थियो ।

त्यसक्रममा वहाँले २०६४ सालदेखि बिण्डबाट सुरु भएको कलेजमा अब मानवीकी, व्यवस्थापनको बिबिएससम्म पढाई भैरहेको

जानकारी दिनुभयो । कलेज व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष प्रा.डा. शिवशरण महर्जनको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा सह-प्राध्यापक निलकण्ठ महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा कक्षा १२, बिण्ड, बिबिएस उत्तीर्ण विद्यार्थीलाई विदाई र कक्षा ११ मा भर्ना भएकालाई स्वागत गरेको थियो ।

कार्यक्रममा उच्च शिक्षामा उत्कृष्ट हुन सफल विद्यार्थीहरूलाई विभिन्न दाताहरूले स्थापना गरेको पुरस्कार प्रमुख अतिथि, अतिथिहरूबाट प्रदान गर्नुभएको थियो भने कलेजमा संचालित अतिरिक्त क्रियाकलाप अन्तर्गत खेलकुदमा सफल विद्यार्थीलाई पुरस्कार प्रदान गर्नुभएको थियो ।

चुरे तराई मधेसवासीको सशक्त एकता संरक्षित चुरे उन्नत जीविका ।

नेपाल सरकार
सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय
सूचना विभाग

छद्मवेशी.....

भन्ने उल्टो परिस्थिति जस्तो हो । २०७४ मंसिरमा सम्पन्न प्रदेशसभा र प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनअनुसार एमाले र माओवादी केन्द्रले सरकार गठन गरेका छन् । सच्च कम्प्युनिष्ट पार्टीहरूले पुँजीवादी सरकारमा जदैनन्, आफ्नो शक्ति पुष्ट भएको अवस्थामा मजदुर वर्गको राज्यसत्ता नै कब्जा गर्छन् । तर परिस्थिति त्यस्तो छैन । ती पार्टीहरूले पुँजीपति वर्गकै साथ र समर्थनबाट निर्वाचन जितेका हुन् । जसरी हिजो सरकारमा जाँदा पुँजीपति वर्गकै स्वार्थका लागि काम गरेका थिए, त्यसरी नै देशी र विदेशी पुँजीपतिहरूको हितको पक्षमा काम गर्दैछन् । यस मानेमा एमाले र माओवादी केन्द्रको एकतबाट बन्ने पार्टीको नाम जे सुकै राखे पनि कम्प्युनिष्ट पार्टी हुन सक्दैन । अपराधी नेता

राजनीतिमा अपराधीको प्रवेशमात्र होइन, उनीहरूकै हालिमुकालीको बेला बेला समाचारबारे आउने गरेकै हो । सन्दर्भ भैरहवामा ‘आतंक’ मच्चाइरहेका गुन्डा नाइके मनोज पुनको मृत्युको समाचार र उनलाई दिईदै आएको राजनीतिक संरक्षणसँग सम्बन्धित छ ।

भैरहवाको देवदहमा प्रहरी मुठभेडमा मारिएका गुन्डा मनोज पुन पहिले वाईसीएल र पछि नेकपा (एमाले) को युवा संघमा सम्मिलित थिए । जेलको कोठरीमा बस्नुपर्ने पुनजस्ता मानिसहरू राजनीतिक पार्टीको संरक्षणमा अपराध गर्दैछन्, वा राजनीतिक पार्टीले ती नै अपराधीबाट प्राप्त उठौतीको भरमा पार्टी चलाइरहेका छन् ।

गुन्डा नाइके दिनेश अधिकारी ‘चरी’ मारिएपछि एमालेले संसद बैठक अवरुद्धमात्र

गरेन उनलाई सहिद घोषणा गर्न माग गर्‍यो । प्रहरीको खोजीमा परेका दिपक मनाङ्गे (राजीव गुरुङ) लाई एमालेले मनाङ्गेबाट संसद पदमा विजयी गरायो परोक्ष । कुमार श्रेष्ठ ‘घैंटे’ को नाम नेपाली काँग्रेससँग जोडिएको छ । जेलमा नै मारिएका ‘कमिला ग्याङ’ का शिवराज पौडेलको कथासहित मनोज पुनको घटना र तस्विर नयाँ पत्रिकामा भएको प्रकाशित छ । शिवराज पौडेल नेपाली काँग्रेसका नेता बनेका थिए ।

युवा संघले मनोज पुनलाई कारवाही गरेपछि प्रतिशोधस्वरूप आफ्नै पूर्व अध्यक्ष दुर्गा तिवारीको हत्या गरेका थिए । भारत निर्वासनमा बसेर पनि उनले नेपाल निर्माण व्यवसायी महासंघका अध्यक्ष शरदकुमार गौचन तथा बुटवलका एक फर्निचर व्यापारी बसन्त पौडेलको हत्या गराएका थिए ।

राजनीतिमा अपराधीहरूको अखडा बनाउने पार्टीहरूले त्यस्ता अपराधको जिम्मेवारी लिनुपर्छ । जनताले संरक्षण पार्टी नेताहरूलाई नै ती अपराधको सजायको भागिदार बनाउनुपर्छ ।

‘बसन्त ऋतु’.....

कलाकारहरूबाट र साथै प्रसिद्ध कलाकारहरू रहेको सो चलचित्र धुदि प्रोडक्सन प्रा.लि.को लागि कीर्तिपुरकै रामकृष्ण धिना निर्माता रहनुभएको छ भने संगीत कीर्तिपुरकै संगीतकार गुजैय मालाकार र छायाङ्कन कीर्तिपुरकै राजेश शाक्यले गर्नुभएको छ । स्मरणीय छ, निर्देशक पवन जोशीले यो भन्दा अघि ‘चरित्र’ भिडियो चलचित्र, ‘बालाम्ह मयजु’मा निर्देशक बनी वेष्ट डाइरेक्टर र फिल्म अवार्ड समेत प्राप्त गरेको छ ।

किन आउँछ बढी पसिना ?

गर्मी मौसममा पसिना आउनु स्वभाविक हो र यो स्वास्थ्यका लागि आवश्यक पनि मानिन्छ । तर बढी पसिना आउने मानिसलाई डिहाइड्रेसन या नुनको कमी हुने जस्ता समस्या निम्तन सक्छ । धेरै पसिना आउनु कुनै स्वास्थ्य समस्या नभएपनि पसिनाको ग्रन्थीमा गडबडी, तनाव, हार्मोनमा गडबडी, बढी मसाला भएको खाना, बढी औषधि सेवन, मौसम तथा मोटोपनाका कारण हुन सक्छ । बढी पसिना आउने स्थितिलाई ‘हाइपरहाइड्रोसिस’ भनिन्छ ।

किन आउँछ पसिना ?

शरीरमा तापमान नियन्त्रित राख्नका लागि शरीरमा पसिना आउनु जरुरी मानिन्छ । हाम्रो शरीरको तापमान ९८.६ डिग्री फरेनहाइट हुनुपर्छ । यसलाई सन्तुलनमा राख्न शरीरमा २५ लाख पसिनाका ग्रन्थी हुन्छन् । यी ग्रन्थीले एयरकन्डिसनिङको काम गर्छन् । बाहिरी कारण होस् वा खानपान, तातो बढेपछि शरीर चिसो बनाउन यी ग्रन्थीबाट पसिना निकलन सुरु गर्छन् । पसिना हावामा सुकेपछि शरीरको तापमान कम हुन्छ ।

हरेक मानिसको शरीरलाई पसिनासम्बन्धी आवश्यकता अलग-अलग हुन्छन् । कसैलाई पसिना कम आउँछ भने कसैलाई बढी । त्यसैले

शरीरमा कति पसिना आउनुपर्छ भनेर कसैले निर्धारण गर्न सक्दैन, शरीरको आवश्यकताअनुसार निर्धारण हुन्छ । पसिनाले शरीरलाई हानी गर्ने खालका पदार्थ जस्तै, अल्कोहोल, कोलेस्टेरोल तथा नुनको मात्रालाई बाहिर निकाल्छ । पसिनामा प्राकृतिक रूपमा एन्टी माइक्रोबियल पेप्टाथाइड हुन्छ, जसले क्षयरोगजस्ता रोगका किटाणुबाट रक्षा गर्छ ।

पसिना आउने प्रक्रियाको सम्बन्ध बाहिरीमात्र नभई आन्तरिक पनि हुन्छ । चिन्ता, डर या तनावजस्ता अवस्थामा पनि पसिना आउँछ । यसका अलावा यौवनावस्था सुरु हुँदा शरीरमा हुने हार्मोनको परिवर्तनका कारण शरीरका पसिना ग्रन्थीहरू सक्रिय हुन्छन् । यस्तो सबै व्यक्तिमा हुन्छ । तर हाइपरहाइड्रोसिसको समस्याबाट पीडित व्यक्तिमा सामान्य मानिसमा भन्दा बढी पसिना आउँछ । त्यो पसिना ब्याक्टेरियाको सम्पर्कमा आएपछि शरीरबाट दुर्गन्ध आउँछ ।

किन हुन्छ हाइपरहाइड्रोसिस ?

हाइपरहाइड्रोसिस स्नायु प्रणालीसँग सम्बन्धित एक सामान्य गडबडी हो । यसलाई तीन भागमा बाँड्न सकिन्छ- स्नायु प्रणाली, भावनात्मक या हार्मोनल गडबडी या बहिरी वातावरण ।

यो समस्याबाट पीडित व्यक्तिका पसिना ग्रन्थी बढी सक्रिय हुने हुनाले बढी पसिना आउँछ । करिब ८ प्रतिशत भारतीय बढी पसिना आउने समस्याबाट पीडित भएको पाइएको छ । हात या पैतालामा बढी पसिना आउने समस्यालाई ‘पाल्मो प्लो टर हाइपरहाइड्रोसिस’ भनिन्छ । यसको लक्षण सानो उमेरमै देखिन्छ । यसमा शरीर चिसो बनाउने प्रक्रिया धेरै नै सक्रिय हुन्छ ।

मुटुसम्बन्धी समस्याको संकेत

कुनै कामविना नै बढी पसिना आउनु मुटु रोगको पूर्वसंकेत हुन सक्छ । यसअनुसार अवरुद्ध धमनीले मुटुमा पम्प गर्न बढी मिहिनेत गर्नुपर्छ । जसका कारण बढी पसिना आउँछ । यदि बढी पसिना आउँछ र छाला बढी च्यापच्याप भएको महसुस हुन्छ भने तत्काल चिकित्सकसँग परामर्श लिनुपर्छ ।

सरसफाईमा ध्यान दिनुपर्छ बढी पसिना आउने समस्या छ भने सरसफाईमा विशेष

ख्याल गर्नुपर्छ । यसबाट बढी पसिना आउनबाट धेरै हदसम्म रोक्न सकिन्छ । व्यक्तिगत सरसफाई कायम राख्नाले छालाको संक्रमण र समस्याबाट पनि बच्न सकिन्छ ।

खानपानमा ध्यान दिनुपर्छ

दिनहुँ एक कप गोलभेंडाको जुस सेवन गर्नाले बढी पसिना आउने समस्याबाट राहत मिल्छ । यसका अलावा ग्रीन टी नियमित रूपमा पिउनाले स्वास्थ्य राम्रो हुनुका साथै पसिनालाई पनि नियन्त्रित गर्छ । पानी बढी पिउनाले पसिनाको दुर्गन्धबाट छुटकारा मिल्छ । स्ट्रबेरी, अंगुर, बदामजस्ता फलफूलमा सिलिकन बढी हुनाले पसिना पनि धेरै बन्छ ।

यस्ता उपाय अपनाएर बढी पसिना आउने समस्या समाधान गर्न सकिन्छ । तर पनि कम भएन भने चिकित्सकसँग सम्पर्क गर्नुपर्छ ।

- स्वास्थ्य खबर

होली २०७४ का रंग तस्विरमा

फोटो: फेसबुकबाट

निःशुल्क स्वास्थ्य शिविरको सूचना

यही आउँदो फागुन २४ गते बिहीबार अन्तर्राष्ट्रिय मृगौला दिवसको अवसरमा नयाँबजार क्लव, नयाँ छहारी नेपाल र स्टार हस्पिटलको संयुक्त आयोजनामा निःशुल्क मृगौला सम्बन्धी सम्पूर्ण जाँच हुने शिविरमा मृगौला जाँच गराई फाइदा लिनु हुन सम्पूर्ण कीर्तिपुरवासीहरूमा हार्दिक अनुरोध गरिन्छ ।

कार्यक्रमः

मिति: २०७४ फागुन २४ गते बिहीबार

समय: विहान १० बजेदेखि ३ बजेसम्म

स्थान: नयाँबजार क्लव भवन, नयाँबजार कीर्तिपुर

आयोजक

नयाँबजार क्लव

नयाँ छहारी नेपाल

स्टार हस्पिटल

ग्यारेन्टी उपचार

नशा च्यापिएको घुँडाको दुखाई

आश्चर्यजनक रूपमा ग्यारेन्टी निको पार्ने

- ♦ जाँड-रक्सीको कुलन ग्यारेन्टी छुटाउने
- ♦ मुखै नबारीकन सुगर कन्ट्रोल गर्न
- ♦ महिला/पुरुषको यौन पावर बढाउन
- ♦ पेटको दाग अनुहारको चाँयापोतो हटाउन
- ♦ भूँडी घटाउन/शरीरको तौल बढाउन
- ♦ स्तन घटाउन, बढाउन/टाईट पार्न

फिटनेस प्वाइन्ट ट्रेडिङ्ग

दुरसंचारको गेटसंगै

फोन नं. ४३३६७०१

९८०३५०२२५९, ९८४९९८१९७६

Free Home Delivery

Not For Medicinal Use